

DECIZIA nr. 121 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO ..., cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.F-HR .../2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **xx.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xx.xxx lei taxa pe valoarea adăugată;
- xx.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă înregistrată sub nr. .../2012, solicită anularea în întregime a actelor administrative atacate, ca neîntemeiate și interpretarea eronată a prevederilor legale, invocând următoarele motive:

Cu privire la impozitul pe profit

1. Referitor la neadmiterea cheltuielilor cu carburanții în sumă de xx.xxx lei sub pretextul ca nu s-a putut justifica „trebuința” acestora prin prezentarea de situații în care să evidențieze realitatea consumului, societatea contestatară susține, că aceste situații deși au fost prezentate au fost neglijate

cu rea credință, iar necompletarea bonurilor fiscale cu numerele de înmatriculare ale utilajelor nu a fost posibilă în cazul celor neînmatriculate în circulație.

2. Referitor la neadmiterea cheltuielilor efectuate conform facturilor fiscale nr. .../2007 și .../2007, în sumă totală de xx.xxx,xx lei (în decizie menționând eronat suma de xx.xxx lei) pentru motivul că nu s-a putut prezenta aceste facturi în original, decât în xerocopii, contestatară precizează, că în timpul inspecției fiscale au fost prezentate copii certificate, dar care nu au fost luate în considerare.

3. Referitor la neadmiterea cheltuielilor în sumă de x.xxx lei, reprezentând achiziții de la SC Y SRL rezultate din neconcordanțele ale declarației D394 pentru anul 2008, se precizează, că acestea fiind declarate eronat de furnizor, eroare care putea fi descoperită printr-un control la furnizor.

4. Referitor la nerespectarea prevederilor legale pentru cheltuielile de transport în sumă de x.xxx lei, contestatară precizează, că organul de inspecție fiscală nici nu a solicitat nici un act pentru justificarea acestora.

Cu privire la TVA

Societatea contestatară precizează, că motivele contestației pentru TVA sunt cele de la pct. 1, 2 și 4 pentru impozitul pe profit.

Referitor la pct. 3 societatea contestatară precizează, că s-a impus în plus față de cele menționate la impozitul pe profit o sumă care nu este contabilizată la beneficiarul Primăria X, eroare de contabilitate care poate fi corectată, și se consideră că pentru această faptă nu poate fi răspunzătoare.

În concluzie, în urma celor prezentate, societatea contestatară consideră, că motivele de drept invocate în decizia de impunere atacată, nu au fost încălcate, astfel sumele suplimentare au fost stabilite ilegal.

În continuare, societatea contestatară precizează, că raportul de inspecție fiscală, cu toate că nu au efecte asupra sumelor stabilite, conține o serie de „greșeli, erori și interpretări neadevărate”, care reflectă neprofesionalismul și reaua credință organelor de control, aspecte dintre care aratăm mențiunea de la alin 2, pag. 6 unde la reproducerea datelor din bilanțul contabil al anului 2008 la profitul net în locul celui corect de xx.xxx lei este menționat „0”, iar la ultimul aliniat de la același pagină, cea referitoare la lemne nu se face distincția dintre lemnul comercializat și serviciile exploatare efectuate către terți, cantitățile fiind deasemenea confundate cu prețul unitar (fact. .../2010). Societatea critică și modul de prezentare a sumelor stabilite suplimentar, susținând că diferențele de impozit nu au fost prezentate explicit nici cu ocazia „discuției finale”, fiind astfel încălcate drepturile garantate de art 107, alin (4) din OUG 92/2003, cu modificările ulterioare.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. .../2012, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate nr. F-HR .../2012, a constatat următoarele:

Perioada verificată 01.01.2006 - 31.12.2010

1. Societatea a efectuat achiziții de carburanți în valoare de xx.xxx lei cu x.xxx lei TVA fără a putea justifica necesitatea acestora prin situații în care să evedențieze realitatea consumului de combustibil pe utilajele pe care le deține cu evidența timpului efectiv lucrat și a lucrărilor realizate la care a contribuit fiecare utilaj. În timpul controlului s-au prezentat cărțile de identitate a tractorului rutier și a remorcii deținute de Consiliul Local ca aport în natură al acestuia și un automobil Dacia deținut de administrator și dat în chirie societății pe bază de contract. Organul de inspecție fiscală a acceptat deduceri valoarea carburanților pentru care s-au făcut situația consumului, însă nefiind acceptate ca cheltuieli deductibile și TVA aferent celor contabilizate și necomplete cu numărul de identificare al utilajului, codul unic de înregistrare al societății, făcând referire la nerespectarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. f, art. 145 alin. 2 lit. a din Codul fiscal.

2. Societatea a înregistrat în contabilitate valoarea facturilor emise de SC Z IFN SA nr. .../2007 reprezentând „avans leasing, taxa management, comision” în valoare de xx.xxx,xx lei (cu baza impozabilă xx.xxx,xx lei cu TVA aferent de x.xxx,xx lei), respectiv factura nr. .../2007 reprezentând „diferență conform contract leasing” în valoare de x.xxx,x (cu baza impozabilă x.xxx,x lei și xxx,x lei TVA aferentă), în baza exemplarelor în xerocopii.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere valoarea acestor facturi, nici ca cheltuieli deductibile și nici TVA aferent, având în vedere că societatea nu a putut prezenta originalele sau duplicatele acestor facturi. Ulterior au fost prezentate copii ale facturilor, dar cu o altă ștampilă decât cea a emitentului, dar acestea nu s-au putut lua în considerare din motivul că nu se conformau normelor.

3. În urma controlului efectuat s-a constatat că SC X SRL a avut achiziții de la SC Y SRL în valoare totală de x.xxx lei, în semestrul I cu valoare totală de x.xxx lei având bază impozabilă de x.xxx lei și TVA xxx lei, respectiv în semestrul II tot la firma sus numită cu aceeași valoare. Având în vedere, că facturile respective n-au ajuns în contabilitatea societății, (diferențele sus menționate au fost constatate în baza adresei nr. .../2012 solicitat de la Biroul Județean de Informații Fiscale și din răspunsul primit înregistrat cu nr. .../2012), suma de x.xxx lei nu a fost acceptată ca cheltuielă deductibilă și nici TVA aferent în sumă de x.xxx lei.

4. Societatea în perioada verificată înregistrează în contabilitate servicii de transport efectuate de societatea V SRL pe baza facturilor emise în valoare de x.xxx cu TVA aferent în sumă de x.xxx lei. Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere valoarea acestor facturi, nici ca cheltuieli

deductibile și nici TVA aferent, având în vedere că societatea nu a putut prezenta documente din care să rezulte că aceste transporturi au fost efectuate sau justificarea necesității acestora, dar nici nu a putut prezenta inspectorilor contractul de servicii de transport.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit obligațiile fiscale de plată suplimentare, prin decizia de impunere contestate nr. F-HR .../2012, pe considerentele că SC X SRL a înregistrat în evidențele contabile-fiscale operațiuni fără să aibă la baza acestora documente justificative întocmite conform normelor legale, în condițiile în care societatea contestatară nu aduce argumente și dovezi în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, SC X SRL:

- în anii 2008-2009 a înregistrat în categoria cheltuielilor deductibile fiscal contravaloarea a 149 bonuri fiscale pentru achiziții de carburanți în valoare de xx.xxx lei, deducând și TVA în sumă de x.xxx lei, fără a putea justifica necesitatea acestora prin situații în care să evidențieze realitatea consumului de combustibil pe utilajele pe care le deține cu evidența timpului efectiv lucrat și a lucrărilor realizate la care a contribuit fiecare utilaj și fără să fie completate cu numărul de identificare al utilajului, codul unic de înregistrare.

- în anul 2007 a înregistrat în contabilitate și ca cheltuieli deductibile fiscal valoarea a 2 facturi emise de SC Z IFN SA reprezentând avans leasing, taxa management, comision, diferență în valoare de xx.xxx lei, deducând și TVA în sumă de x.xxx lei, având la bază numai exemplarele în xerocopii a facturilor, fără să posede facturile în original.

- în anul 2008 a înregistrat în categoria cheltuielilor deductibile fiscal achiziții de la SC Y SRL în valoare totală de suma de x.xxx lei, deducând și TVA în sumă de x.xxx lei, fără să fie la bază facturi depuse la contabilitate (neconcordanțele declarației D394 pentru anul 2008, comunicat de Biroul Județean de Informații Fiscale).

- în perioada verificată înregistrează în contabilitate servicii de transport efectuate de SC V SRL pe baza facturilor emise, cheltuieli în valoare de x.xxx lei, deducând TVA aferent în sumă de x.xxx lei, fără ca societatea să

posede documente pentru justificarea necesității acestora și fără să aibă la bază contract de servicii de transport.

Organele de inspecție fiscală au considerat că prin înregistrarea ca deductibile a cheltuielilor aferente acestor facturi, bonuri fiscale, referitor la impozitul pe profit, au fost încălcate prevederile art. 21 alin.(4) lit.f), iar referitor la TVA au fost încălcate prevederile art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a și art. 146 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care au stabilit în sarcina SC X SRL impozit pe profit suplimentar în sumă de **x.xxx lei** și TVA în sumă de **xx.xxx lei**, la care s-au mai calculat accesoriile aferente.

Societatea contestatară prin contestația depusă susține, că motivele de drept invocate în decizia de impunere atacată, nu au fost încălcate, sumele suplimentare au fost stabilite ilegal. Se mai precizează, că în timpul inspecției fiscale au fost prezentate documente justificative, dar care nu au fost luate în considerare, sau în cazul transporturilor organul de inspecție fiscală nici nu a solicitat nici un act pentru justificarea acestora.

În drept, referitor la impozitul pe profit, sunt incidente prevederile art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

La art.21 alin.1 din același act normativ se precizează:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit art. 21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

*f) **cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;***

Potrivit pct. 12 și pct. 44 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

[...]

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, nu sunt deductibile fiscal.

Potrivit, art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că în perioada verificată SC X SRL a înregistrat pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil diferite achiziții pe baza facturilor în xerocopie, achiziții de carburanți pe baza bonurilor fiscale care nu au fost completate cu toate datele prevăzute de formular și de actele normative în vigoare pentru a putea dobândi calitatea de document justificativ în vederea înregistrării lor în contabilitate, sau nu au fost prezentate documente justificative pentru necesitatea și utilizarea acestor achiziții.

Prin contestația formulată societatea susține, că prevederile legale invocate în decizia de impunere atacată, nu au fost încălcate, sumele suplimentare au fost stabilite ilegal, dar fără să aducă argumente concrete sau să demonstreze cele invocate prin depunerea unor dovezi. Cu privire la

documentele depuse cu contestația, cum ar fi consumul de carburanți, se precizează că organul de inspecție fiscală a acceptat deduceri valoarea carburanților pentru care s-au făcut situația consumului, însă nefiind acceptate ca cheltuieli deductibile cele contabilizate pe baza bonurilor fiscale necompletate cu datele cerute de lege. Iar în ce privește copiile facturilor depuse, acestea nu îndeplinesc condițiile ca să fie luate în considerare ca documente justificative (precizarea pe copia facturii conform cu originalul de o altă entitate decât cea emitentă, nu poate fi considerată ca duplicat al facturii originale, HG 44/2004 privind normele Codului Fiscal pct. 46. (1)).

În același sens s-au pronunțat și Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Decizia nr.V/2007, publicată în Monitorul Oficial nr.732 din 30 octombrie 2007 asupra recursului în interesul legii,

*„În aplicarea dispozițiilor art.21 alin.(4) lit.f) și ale art. 145. alin.(8) (devenit art. 146 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum și ale art. 6, alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, stabilesc: Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care **documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA**”.*

Având în vedere cele reținute, prevederile legale invocate mai sus precum și documentele existente la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„ Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacă”,

se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă de **x.xxx lei** stabilit suplimentar.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, în drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...].”

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, art. 146 alin. (1) lit. a din același act normativ stipulează:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

[...].”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează în baza exemplarului original al facturii care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, potrivit prevederilor legale mai sus menționate, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, trebuie să justifice dreptul de deducere pentru TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor și/sau serviciilor care sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și care i-au fost livrate și/sau prestate sau urmează să-i fie livrate și/sau prestate de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA, cu exemplarul original al facturii, sau un alt document care înlocuiește factura (bonul fiscal în cazul carburanților auto) care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor prin articolele de lege mai sus precizate.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru motivele arătate mai înainte la impozitul pe profit, respectiv că SC X SRL a dedus TVA aferent diferitelor achiziții pe baza facturilor în xerocopie, bonurilor fiscale care nu au fost completate cu toate datele prevăzute de formular și de actele normative în vigoare pentru a putea dobândi calitatea de document

justificativ în vederea înregistrării lor în contabilitate, sau nu au fost prezentate documente justificative pentru necesitatea și utilizarea acestor achiziții. Și în acest caz este aplicabilă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. V din 15.01.2007, conform căreia taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă în cazul în care documentele justificative nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere cele reținute, prevederile legale invocate mai sus precum și documentele existente la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal ataca”,

se va respinge contestația ca neîntemeiată și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xx.xxx lei** stabilită suplimentar.

Se precizează, că în cazul în care dreptul de deducere a TVA nu a fost acceptat pentru neîndeplinirea condițiilor și formalităților de exercitare a dreptului de deducere (facturi în xerocopii, lipsă informații), societatea are posibilitatea de a deduce TVA în urma îndeplinirii acestor condiții, potrivit prevederilor art. 147¹ din Codul fiscal și a normelor metodologice, care se aplică și ulterior unui control fiscal.

Referitor la accesoriile aferente, având în vedere că contestația a fost respinsă atât pentru impozit pe profit, cât și pentru TVA, conform principiului de drept **„accessorium sequitur principale”**, **se va respinge contestația și pentru majorările și dobânzile de întârziere în sumă de x.xxx lei și penalități de întârziere în sumă de x.xxx lei aferente impozitului pe profit respins, precum și pentru majorările și dobânzile de întârziere în sumă de xx.xxx lei și penalități de întârziere în sumă de x.xxx lei aferent TVA respins.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, art. 21, art. 145, art. 146 și 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile pentru perioada verificată, coroborate cu Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. V din 15.01.2007 pronunțată asupra

recursului în interesul legii, precum și art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR .../2012 pentru suma totală de **xx.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xx.xxx lei taxa pe valoarea adăugată;
- xx.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,